

РЕШЕНИЕ

№ 823

гр. София, 10.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **9528** по описа за **2022** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Г. П. Г. против Решение от 09.09.2022 г., постановено по НАХД № 103 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд, с което е потвърден електронен фиш Серия К № 3162494 от 12.11.2019 г., издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП на касатора е наложена глоба в размер на 400 лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата се излагат подробни съображения, сочещи, че постановеният съдебен акт е неправилен, необоснован, постановен при съществени нарушения на процесуалните правила и в нарушение на материалния закон. Касаторът твърди, че първоинстанционният съд не е обсъдил всички възражения, изложени от жалбоподателя, а в мотивите на процесното решение се съдържали предположения относно местоположението на автоматизираното техническо средство и неговата техническа годност. Сочи се, че в административнонаказателната преписка липсвала снимка, в съответствие с чл. 10, ал. 3 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. Твърди се, че в случая била изтекла предвидената погасителна давност досежно наложената глоба. С оглед на всички

възражения, се иска отмяна на процесното решение на СРС и постановяване на ново, с което електронният фиш да бъде отменен. Претендира за присъждане на направените в настоящото производство разноски.

Ответникът по касационната жалба оспорва касационната жалба и прави искане за присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град (АССГ), XV-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в преклузивния срок, от надлежна страна и срещу подлежащо на оспорване съдебно решение.

Касационният контрол на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които съдът следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Софийски районен съд е приел за установена фактическата обстановка, изложена в електронния фиш, че на 12.11.2019г. в 11:49 часа, мобилна система за видеоконтрол „TFR1-M 613” заснела лек автомобил марка „Ауди”, модел „А8” с рег. [рег.номер на МПС] , движещ се в [населено място], по [улица], в посока от [улица]към [улица], с превишена скорост – 88 км/ч., при максимално разрешена за движение в населено място – 50 км/ч.

Въз основа на тези данни и проверка за собственост на заснетия автомобил, впоследствие бил издаден от СДВР обжалваният електронен фиш серия К № 3162494 от 12.11.2019 г. за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, с който за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП и на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, на Г. П. Г., в качеството му на собственик на заснетото МПС, е наложено административно наказание глоба в размер на 400 лева.

За да постанови оспореното решение първоинстанционният съд е приел, че при издаването на електронния фиш не са допуснати съществени нарушения. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение.

Решението е правилно.

Вярно, че в обжалваното решение са изложени пестеливи мотиви, но същите позволяват да се установи въз основа на кои факти са направени правните изводи на районния съд. В тази връзка са неоснователни възраженията за допуснати нарушения при мотивиране на съдебния акт.

Разпоредбата на чл. 189, ал.4 от ЗДвП предвижда, че установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено

нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика на когото е регистрирано МПС, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. В конкретния случай, електронния фиш от формална страна притежава всички реквизити, нужни за неговата законосъобразност.

Съгласно чл. 188 ал. 1 ЗДвП собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. В съответствие с приложимите правни норми е ангажирана административно-наказателна отговорност на касатора, за който е установено, че е собственик на процесното МПС.

Неоснователни са възраженията за допуснати нарушения на чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г., според която разпоредба за всяко използване на мобилно АТСС за контрол се попълва протокол съгласно приложението. Приложеният протокол е съставен по повод използване на автоматизирано техническо средство за контрол на скоростта. Същият съдържа описание на техническо средство, дата, времетраене на осъществения контрол, мястото на контрол, начин на работата, пътни условия, максимално разрешена скорост, място на монтаж и брой направени клипове. Протоколът също е подписан от съответния служител. Горното дава основание да се приеме, че съставеният протокол съдържа същите реквизити по протокола по чл. 10, ал. 1 от Наредбата № 8121з-532 от 12.05.2015 г.

Действително, че към протокола липсва снимков материал на разположението на уреда според изискването на чл. 10, ал. 3 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г., , но това не ограничава правата на нарушителя, доколкото в протокола подробно е описано местоположението на АТСС.

Неоснователно е оплакването на касатора, че по делото липсват доказателства за техническата изправност и за одобряване типа на средството за измерване на скоростта към момента на нарушението. В чл. 4 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. е предвидено за контрол на участниците в движението по пътищата да се използват АТСС, одобрени по реда на Закона за измерванията, притежаващи удостоверение за одобрен тип средство за измерване и преминали първоначална или последваща проверка от Българския институт по метрология или от лица, оправомощени от председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор. За тези обстоятелства са налични писмени доказателства - Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 10.02.4835/24.10.2010 г, валидно до 24.02.2020 г. за мобилна система за видео контрол на нарушенията за правилата на движение тип TRF1-M и Протокол от последваща проверка № 6-38-19/12.11.2019 г. В последния изрично е отбелязано, че мобилната система идент. № 613/12 съответства на одобрения тип. В приложения по делото Протокол за използване на АТСС рег. № 4332р-44231 от 12.11.2019 г. е посочена система със същите тип и номер.

Съгласно разпоредбата на чл. 30, ал. 5 от Закона за измерванията, когато срокът на валидност на одобрения тип е изтекъл, намиращите се в употреба средства за измерване, които отговарят на одобрения тип, се считат от одобрен тип. В тази връзка са неоснователни възраженията за липсата на извършена проверка на АТСС. По делото се установи, че метрологичната проверка е извършена на датата, на която е извършено нарушението. Ирелевантно е дали проверката е преди или след

нарушението (часа на извършване на проверката) – арг. чл. 30, ал. 4 от Закона за измерванията, според която устройството е техническо изправно.

Правилен е изводът на въззивния съд, че отделни нередовности на ежедневната форма за отчет по чл. 75, ал. 2, т. 1 от Инструкция № 8121з-749 от 20 октомври 2014 г. за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение, вкл. непопълнени графи, не съставлява съществено процесуално нарушение, което на самостоятелно основание да доведе до незаконосъобразност на ЕФ. Установените с последния факти и обстоятелства се явяват доказани по категоричен и несъмнен начин от съвкупната преценка на другите, събрани по делото писмени доказателства и веществени доказателствени средства – арг. чл. 189, ал. 15 ЗДвП.

Не е налице и основание за отмяна на решението на СРС и на електронния фиш, поради изтичане на предвидената в закона давност. Съгласно разпоредбата на чл. 11 ЗАНН по въпросите за вината, вменяемостта и обстоятелствата, изключващи отговорността, се прилагат разпоредбите на НК, доколкото в ЗАНН липсва друга уредба. От това следва извод, че за неуредените въпроси за давността, какъвто е настоящият случай субсидиарно приложение намират разпоредбите на чл. 81, ал. 3, вр. чл. 80, ал. 1, т. 5, вр. ал. 3 НК. Съобразявайки тези разпоредби следва да се приеме, че когато законът предвижда наказание „глоба“ или имуществена санкция, наказателното преследване се погасява с изтичането на четири години и шест месеца давностен срок, считано от датата на извършване на нарушението. С изтичането на този срок се погасява административнонаказателната отговорност на нарушителя поради изтекла абсолютна давност по чл. 81, ал. 3 НК, във вр. с чл. 80, ал. 1, т. 5 НК, вр. с чл. 11 ЗАНН. В настоящия случай нарушението е извършено на 12.11.2019 г., поради което не е изтекла абсолютната погасителна давност от 4 години и шест месеца.

Предвид гореизложеното, съдът приема, че решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на ответника, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 лева за настоящата инстанция, определено на основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо от АПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XV-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 09.09.2022 г., постановено по НАХД № 103 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА Г. П. Г., [ЕГН] да заплати на СДВР - МВР сумата от 80 лева, представляваща направени разноски в касационното производство.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

